

Orjaška steklenica. V obrtni razstavi v Bordeaux-u je steklenica visoka 40 metrov. Seveda ta steklenica ni ulita iz jednega kosa, ampak zgradena je v obliki stolpa iz velikih plošč iz zelenega stekla, te plošče pa so zvezane med seboj svincom in železjem. Steklenica tudi ni napolnjena z zlato kapljico, ampak v njej je vse kaj drugega. Razdeljena je namreč v več nadstropij; v pritličju je restavracija. Stopniče vodijo do „zamaška“, ki ima obliko šampanjevih steklenic, ako ga vidiš od daljave. V resnici pa je ta „zamašek“ eleganten kiosk, v katerem ima prostora 35 oseb.

Kmetijstvo.

Spravljanje sena.

Vrednost sena je jako odvisna od tega, če se seno prav in ob pravem času spravlja. Pogosto ljudje napačno mislijo, da se več nakosi, če dalje ne začno s košnjo. Res je, da se pridobi več na množini, a se veliko več zgubi na kakovosti sena. Če je trava dozorela, je seno trdo in ni tečno. Živina bode suha, ako jo bodeš krmil s takim senom.

Najboljši čas za košnjo je, ko se rastline dobro razcveto in začno delati seme. Če so na travniku različne trave, ki ob različnem času cveto, kosi tedaj, kadar največ trave cvete.

Mlade rastline imajo mnogo redilnih snovij, zlasti beljakovin in sladornin, ki so lahko prebavljive in živini dobro teknejo. Čimbolj pa rastline dozore, temveč ginevajo iz njih te redilne snovi in rastline zlesene. Če kosimo seno, ko trava dozori, seno ni dosti boljše, kakor slama.

Če se prvokrat zgodaj kosi, zraste več otave, kar je zopet le v korist. Posebno travniki s kislo travo naj se zgodaj kose, ker seno taci travnikov sicer nima najmanjše vrednosti.

Tudi misel, da bode trava bolj gosta, ako pozno kosimo, je napačna. Večina travenskih rastlin se pomnožuje le po koreninah. Če pa pustimo rastlinam, da delajo seme na travniku, zemljo tako izmolzejo, da bode potem zares rasla le redka trava. Vsaj vidimo na njivi, kako rastline, ki dozore, zemljo izmolzejo, da moramo vedno gnojiti. Na takem travniku trave tako hirajo, da naposled raste sam mah.

Seveda prezgodaj se pa tudi ne sme kositi. V tem slučaju nakosi se premalo krme. Premlado travo tudi težko posušimo, ker ima preveč vode v sebi in se močno usuši.

Najboljši čas za košnjo je zjutranji čas, dokler je rosa. Tedaj kose najrajše režejo.

Pri sušenju je pa tudi treba gledati, da se ne zgubi preveč redilnih snovij. Posebno tečni so listi rastlin. Če se seno preveč posuši, se listi radi zdrobe in seno ni potem tečno. Zato naj se seno preveč ne suši.

Dobro seno mora biti zeleno in prijetno dišati. Tako seno dobimo le pri lepem vremenu. Najbolje je, če se seno posuši na zraku. Če seno preveč popekajo solnčni

žarki, ali pa če ga moči dež in seno zgubi mnogo na dobroti.

Če leži seno dolgo na travniku in ga večkrat zmoči rosa in dež, zgubi še četrtno ali pa še več redilnih snovij.

Ko se seno pokosi, naj se redovje raztelje, da ne leži predebelo. Dvakrat se po dnevi seno obrne in zvečer spravi v kupe, predno pade rosa. Drugi dan se kupi zopet razteljejo, dvakrat se potem še seno obrne in spravi predno zvečer začne padati rosa. Če pa vreme ni ugodno, se drugi dan seno dene v večje kupe, nego prejšnji dan in se tretji dan potem suši. V taci kupih ostane seno popolnoma suho, tudi ko bi deževalo. Če pa dalje dežuje, se morajo kupi včasih preložiti, da seno ne jame plesniti ali gniti.

Če je vreme jako neugodno in se menja dež in solnce, je svetovati, da se kupi puste na miru, ker seno veliko zgubi, če se zmoči in zopet posuši. Bolje je temno seno, kot izprano in izžeto.

Seno mora biti suho, ko je spravimo, a presuho ne sme biti. Če je seno vlažno, in se je bati, da se pregreje, se pomaga, če se malo posoli.

Posebno naj se zelo vlažno seno ne spravlja, ker začne plesniti in se ugreje. Ko začne padati rosa, seno več ne spravlja.

Kmetijske raznoterosti.

Sadje in zelenjava naj se vselej dobro očisti, predne se jé, ali rabi v kuhinji. Da se pa opere, ni treba jo dolgo pustiti v vodi, ker sicer zgubi dober okus. Z neosnaženim sadjem ali zelenjavo se lahko zaneso kake bolezni.

Dobro krmljenje kokošij. Vsaka kokoš znese neko gotovo število jajec, potem pa več ne nese. Navadno kokoši nehajo nesti v sedmem letu. Ako se pa kokoš dobro krmi, pa že v štirih ali petih letih znese toliko jajec, kakor bi jih bilo sicer v sedmih in jenja nesti. Potem jo seveda zakoljemo. Pri dobrem krmljenju torej privarujemo krmljenje za dve leti in imamo od kokoši boljše meso, ker mlajšo zakoljemo.

Poučni in zabavni del.

Deset let v Ameriki.

(Iz osebnih spominov Rusa P. Tverskega.)

X.

(Dalje.)

Pred vsakimi političnimi volitvami zlasti pred volitvami predsednika, vse glavne stranke izdajajočasne časopise in jih razpošiljajo zastonj. Ti časopisi, če tudi so navadno najbolj strankarskega značaja, vendar pripomorejo k razširjenju načel stranke in pojasnijo preporna vprašanja v toliko, da ima vsak volilec priložnost seznaniti se z nasprotniškimi nazori in jih presoditi, ne da bi ga kaj stalo, če zna hladnokrvno presoditi vse gradivo, s katerim vsaka stranka preplavi deželo.

Poleg tega vsak ameriški list sploh, a večje časniki posebno zmatrajo za svojo dolžnost spuščati se v vsak bodi si zaradi katerega koli si uzroka važnejši do-